

KOLCE (19) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó.

sg I kolc(e)m (1). ◇ pl N kolca (1). ◇ G kolec (1). ◇ A kolca (7), kolce (2) Leop, WyprKr. ◇ I kolcy (1). ◇ L kolcach (2); -ach (1) Leop, -äch (1) BudBib. ◇ du A (cum nm) kolca (1) BudBib Ex 25/12 [2 r.], 30/4, 37/27.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Kółko, ogniwo (19) :

a. *Służące jako uchwyt; armilla Cn (15) : A przewleczeż ie [drążki] przez kolce/ kthore łą ná węglach Archy/ áby ią ná nich nořfono: kthore zówždy będą w kolcäch Leop Ex 25/14–5; BibRadz Ex 35/11; BielKron 33 [3 r.]; Y dwie kolcá złote vczyniřz do niego BudBib Ex 30/4, Ex 25/12 [3 r.], 14, 15, 37/27, 38/5, 7.*

W charakterystycznych połączeniach: kolce z miedzi (5); włożyć (założyć) w kolca (2); przewlec przez kolce.

b. *Służące do sznurowania, zawieszania; anulus, armilla, circus, circulus, fibula Cn (2) : W Kolcze, ktore sgembi temu szobolowi wiřzą, ieřt zawleczeni Lanczufek zloti WyprKr 21; firankow okolo loza s kolczy zielaznemi řtuk 2 WyprKr 100.*

c. *Służące jako ozdoba, kolczyk (1) : Trzećia iákies kreżiki ná głowę przypięłá Z rąbku/ y kolcem z perlą vcho teř przetknełá. ZbylPrzyg A2.*

d. *Służące do hamowania dzikiego zwierzęcia; tu w przen (1) : Prawo/ kolcá twárde/ Komu ie ná nos włożą/ powiodą y hárde. KochDryas A2v.*

Cf KÓŁKO